

Website Werkgroep Monitoring

De website van de Werkgroep Monitoring is het afgelopen jaar regelmatig bezocht. Ook hebben zich al acht nieuwe waarnemers via de website aangemeld. Het aantal links naar andere herpetofauna-

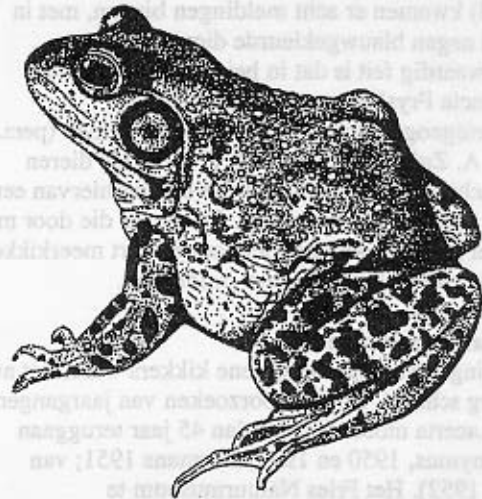
sites is uitgebreid. RAVON en de Vereniging Onderzoek Flora en Fauna werken aan eigen websites. We zullen hier later meer informatie over geven. Het adres van onze eigen website is: <http://web.inter.nl.net/hcc/Gerard.Smit/RAVONWM> (let op de hoofdletters, kleine letters en geen spaties maar punten).

NOG EENS DE BRULKIKKER

Hoewel het mediageweld rond de brulkikker (*Rana catsebeiana*) inmiddels is verstomt en de handel in brulkikkerlarven voor de vijver aan banden is gelegd blijkt deze Noord-Amerikaanse reuzenkikker toch nog niet vergeten te zijn. In 1998 kreeg de afdeling Herpetologie van de Universiteit van Amsterdam drie meldingen van brulkikkers binnen. In alle gevallen bleek het na enig doorvragen toch om meerkikkers (*Rana ridibunda*) te gaan.

Het is niet de eerste keer dat deze vergissing is ontstaan. Al in de Nieuwsbrief nr. 6 van de HGD (1991) werd hiervan melding gemaakt. Het waren ditmaal slechts drie mensen die met hun melding bij ons terecht kwamen. Het is niet onwaarschijnlijk dat een veelvoud daarvan de dieren zonder ons te raadplegen, op grond van een verkeerde determinatie, reeds had doodgemaakt. Om te voorkomen dat groene kikkers het slachtoffer worden van de hetze tegen de brulkikker menen wij nog eens aandacht te moeten besteden aan het verschil tussen de brulkikker en de meerkikker.

De brulkikker is een zeer grote kikker die als volwassen dier een lengte van zo'n 15-20 cm kan bereiken (onze meerkikker maximaal 15 cm). Het duidelijkste onderscheid tussen de groene kikkers en de brulkikker is het ontbreken van de ruglijst bij de brulkikker. Bij de groene kikkers vormen deze juist een duidelijke richel tussen het oog en de dijen. Zowel bij de brulkikker als bij de groene kikkers loopt er wel een dergelijke richel om het trommelvlies heen naar de oksels. Het trommelvlies is bij volwassen brulkikkers minimaal zo groot als het oog, maar bij mannetjes veel groter. Bij de groene kikker is het trommelvlies kleiner dan het oog. Als laatste doorslaggevende kenmerk kan de kwaakblaas en het gekwaak dienen. In tegenstelling tot de groene kikkers, die aan beide zijden van de bek duidelijke kwaakblazen hebben, heeft de brulkikker een kwaakblaas die niet te zien is. Dit houdt in dat bij het kwaken slechts de keelzak groter wordt. Het geluid dat de brulkikker produceert bestaat uit een eentonig regelmatig herhaald laag "wruhmm" en is niet te vergelijken met het veeltonige gekwetter van onze boerennachttegaal.

Ook de determinatie van de larven brengt vaak problemen met zich mee. Overwinterende larven van de groene kikkers kunnen tot zo'n tien centimeter groot groeien en worden dan vaak voor larven van de brulkikker aangezien. Deze kunnen echter een lengte van wel 15 centimeter bereiken en brengen vaak twee tot drie jaar als larf door. De determinatie van larven is echter zeer lastig. Hierbij moet vooral de mondformule uitkomst bieden. De brulkikkerlarve is te herkennen aan de uitgesproken smalle onderkaak en het vrijwel ontbreken van tandenrijen in de bovenlip (zie tekening). Het is dus goed mogelijk, zij het met wat moeite, om een brulkikker juist te determineren. Vang daarom nooit kikkers weg als je niet honderd procent zeker bent van de determinatie.

